

РЕШЕНИЕ

№ 3541

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3495** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на И. А. Ч. срещу заповед № 228з-138 от 31.03.2020г. на началника на 04 РУ – СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година.

Жалбоподателят посочва, че в процедурата по издаване на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения. Фактическата обстановка не е изяснена и не съответства на действително развитите се отношения, както и на правната квалификация. Нарушени са сроковете за започване и приключване на дисциплинарното производство. Процесната заповед е издадена и в нарушение на материалния закон. Поради това се иска отмяната ѝ. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - началника на 04 РУ – СДВР, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е назначен на длъжност младши инспектор в ООР група към сектор „ОП“ при 04 РУ при СДВР със заповед № 513з-5878 от 21.08.2017г. Видно от кадрова справка, същият не е награждаван и няма наложени наказания преди процесното.

С докладна записка рег. № УРИ -812102-1966 от 04.11.2019 г. на старши оперативен дежурен на 04 сектор ОДЦ - СДВР директора на СДВР е уведомен, че на 01.11.2019г. в 17,05ч. е получен сигнал на тел.112 от г-н Ю. Н. за корупционно поведение спрямо дъщеря му и четири нейни приятелки през предходната нощ от полицаи в района на бул. „Е. и хр. Г. и бул. Фр. Н.. Същите спрели автомобила ѝ към 03,30ч., поискали пари и получили 200лв., за да спестят акт от 2000лв. За изясняване на случая е извършена проверка, при която са събрани сведения от подателя на сигнала – л.41, както и на лицата в автомобила, които потвърждават фактите от сигнала (л.42-51). Установено е, че посочения регион е в обсега на 04 РУ на СДВР, като видно от ежедневна ведомост на л. 55, в център през този период са били дежурни К. А. Гърков и жалбоподателя с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . В информационната карта за дейността на наряда на л. 58 е посочено, че същият обслужва участък АП-102. Видно от указание № 228р-8560 от 28.03.2019г. на началника на 04 РУ – СДВР, участъкът на АП – 102 включва [улица]и [улица], [улица]– НДК, [улица], [улица]с център на маршрута НДК. От доклад за проверени лица на л. 59-60 става ясно, че в периода 23:40ч. на 31.10.2019г. – 04:20ч. на 01.11.2019г. не е отразено спирането на посочения от лицето, подало сигнала, автомобил, нито факта, че му е извършена проверка. Видно от протокол № 513р-95531 от 27.11.2019г., е прослушан записа от тел.112 на подадения на 01.11.2019г. в 16,30ч. сигнал. С протокол № 513р-97306 от 03.12.2019г. е извършен преглед на видеозаписите от камерите за видеонаблюдение на кръстовището на бул. „България и бул. Ч. връх в посока бул. Е.. и Хр. Г. за времето от 03,00ч. до 04,00ч. на 01.11.2019г. От тези записи се установява, че полицейски служители със служебен автомобил „Опел А.“, числящ се на 04 РУ на СДВР, следват лек автомобил на къса дистанция, след което му подават светлинен сигнал и автомобилът спира вдясно заедно със служебния автомобил. Това става към 03,34ч. Вижда се, че униформен служител излиза от дясната предна врата на служебния автомобил и застава пред лявата предна врата на спрения лек автомобил. Водачката на левия автомобил излиза, а полицейският служител е наведен над задната лява врата на автомобила. После водачката застава пред предната дясна врата на служебния автомобил, след това влиза за малко в своя автомобил, и отново се връща пред предната дясна врата на служебния автомобил, привежда се и бърка през отворения прозорец. След това автомобилът потегля. на 13.11.2019г. е събрано и обяснение от жалбоподателя, който посочва, че около 03,30ч. в района на бул. Ч. връх и бул. Е.. Г. са спрели за проверка лек автомобил Тойота с 5 лица вътре на видима възраст около 18-20г. Проверили са водачката като документните ѝ са били изрядни. Справка не е пускана, защото лицата не представляват оперативен интерес.

Въз основа на извършената проверка е изготвен доклад № 513р-100066 от 11.12.2019г. до директора на СДВР. В доклада като нарушения са изведени липсата на доклад в ОДЦ за извършената проверка на автомобила и извършване на патрул извън разпоредения участък. Поради това е предложено за резултата от проверката да бъде уведомен началника на 04 РУ на СДВР за извършване на дисциплинарни действия. След положителната резолюция върху доклада, същият е изпратен на 04 РУ. Въз основа на него със заповед № 228з-692 от 27.12.2019г. началника на 04 РУ – СДВР е разпоредил извършване на дисциплинарна проверка от посочена в заповедта комисия. Жалбоподателят е запознат със заповедта на 13.01.2020г. В хода на проверката са събрани сведения от потърпевшите - л. 14-19, както и от двамата служители в наряда – К. Гърков и жалбоподателя. Във всички сведения се потвърждава факта на

извършената проверка, нейното местонахождение и липсата на доклад до ОДЦ от страна на проверяващите. Изготвена е обобщена справка № 228р-3249 от 13.02.2020г., в която е предложено на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание на основание чл. 197, ал.1, т.3 във връзка с чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР за нарушение на чл. 59, ал.1, т.1 от Инструкция с рег. № 8121з-929 от 2014г. за патрулно-постовата дейност, т.8 от Заповед № 513з-448 от 2016г. на директора на СДВР и чл. 60, т.1 от Инструкция № 8121з-929 от 02.12.2014г. като не е докладвал в ОДЦ за извършената проверка и е напуснал границите на разпоредения му участък. Горното е квалифицирано като неизпълнение на служебни задължения или заповеди по смисъла на чл. 194, ал.1, т. 1 и 2 от ЗМВР, за което е предвидено налагане на наказание „порицание“. Поради това е предложено на жалбоподателя да бъде наложено наказание порицание за срок от 1 год. Началникът на 04 РУ е запознат със справката на 13.02.2020г., когато е поставил положителна резолюция върху нея. На 17.02.2020г. на жалбоподателя е връчена покана за даване на писмени обяснения по конкретно формулирани въпроси. Жалбоподателят е запознат със справката на 01.04.2020г.

Със Заповед № 228з-138 от 31.03.2020г. на началника на 04 РУ – СДВР на основание чл. 194, ал.2, т.1 и 2 - неизпълнение на подзаконов нормативен акт и заповед на началника на СДВР и неизпълнение на служебни задължения и чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 1 год., затова че като назначен в наряд като автопатрул на 01.11.2019г. е спрял автомобил за проверка без да докладва за това в ОДЦ/ОДЧ и е напуснал границите на разпоредения му участък без съгласуване и разпореждане на длъжностните лица, отговарящи за изпълнението на П. и дежурните в ОДЦ/ОДЧ. Горното е прието за неизпълнение на заповеди и служебни задължения, представляващо нарушение на разпоредбите на чл. 59, ал.1, т.1 и чл. 60, т.1 от Инструкция с рег. № 8121з-929 от 2014г. за патрулно-постовата дейност, както и на т.8 от Заповед № 513з-448 от 2016г. на директора на СДВР. Препис от заповедта е връчен на жалбоподателя на 01.04.2020г. С жалба от 14.04.2020г. е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

По делото е представена Заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР, според т.І, 8 от която нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение. Видно от длъжностна характеристика за длъжността, с която жалбоподателят е запознат на 22.08.2017г., същият е длъжен да познава, спазва и прилага нормативната уредба, регламентираща дейността и функциите на полицията, както и да познава разпоредбите на ЗМВР и подзаконовите актове, включително организацията на патрулно-постовата дейност в полицията.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал.1 от с. з. и е в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма. Неоснователни са доводите, че заповедта е издадена в нарушение на сроковете

за започване и приключване на дисциплинарното производство. Съгласно чл. 195, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая материалите са постъпили при ответника с депозиране на справката на 13.02.2020г., а наказанието е наложено на 31.03.2020г., т.е. в рамките на 2-мес. срок. Жалбоподателят е уведомен за започването на дисциплинарното производство на 13.01.2020г., видно от подписа му за запознат със заповедта за разпоредената проверка по случая. Осигурена му е и възможност да участва в същото, от която се е възползвал, видно от дадените обяснения на л.21.

Процесната заповед съдържа всички реквизити по чл. 210, ал.1 от ЗМВР, като е посочен извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени; доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Жалбоподателят е запознат с Инструкция № 81213-929 от 2.12.2014 г. на министъра на вътрешните работи с обнародването ѝ в ДВ, бр. 102 от 12.12.2014 г., а със заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР – на 27.02.2018г. Поради това съдът намира, че не са налице твърдените от жалбоподателя нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно нарушенията на материалния закон, съдът намира че такива не са налице. След като жалбоподателят е включен в наряд като автопатрул на 31.10.-01.11.2019г., същият е длъжен да извършва патрулно-постова дейност в съответствие с разпоредбите на Инструкция № 81213-929 от 2.12.2014 г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР. Съгласно чл. 59, т.1 от Инструкцията нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение. В този смисъл е и т. I,8 от заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР. Безспорно е установено, че по време на наряда към 03,30ч. на 01.11.2019г. жалбоподателят е спрял за проверка лек автомобил „Тойота“ без да докладва за това в ОДЦ/ОДЧ. Налице е бездействие, което представлява неизпълнение на задължения, вменени на жалбоподателя с посочените два акта. Същите вменяват посочените задължения на целия наряд, а не само на един от служителите в него. Поради това е неоснователно възражението на жалбоподателя, че същият е работил заедно със свой колега и не са индивидуализирани дължимите действия или бездействия на всеки един от тях. Напротив, ясно е индивидуализирано бездействието на жалбоподателя по докладване в ОДЧ, което е различно от изготвянето на информационна карта за наряда – задължение на старшия служител. В случая докладването в ОДЧ става устно от всеки от служителите в наряда и се дължи при всяко упражнено полицейско правомощие, а не само при установяване на нарушение, както смята жалбоподателя. Извършването на проверка на лице и МПС е част от правомощията на наряда, извършващ патрулно-постова дейност. Следователно за същите се дължи доклад съобразно посочените по-горе Инструкция № 81213-929 от 02.12.2014г. за патрулно-постовата

дейност и Заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР, с които жалбоподателят е надлежно запознат. Съгласно чл. 60, т.1 от Инструкция № 8121з-929 от 02.12.2014г. за патрулно-постовата дейност при изпълнение на П. полицейските органи от състава на нарядите не напускат границите на разпоредените им за обслужване участъци без съгласуване и разпореждане на длъжностните лица, отговарящи за изпълнението на П., и дежурните в ОДЦ/ОДЧ. Безспорно установено е, че маршрутът на АП-102, по който е осъществяван наряда на жалбоподателя, не включва бул. Е. и Хр. Г. след моста на НДК. Именно там в близост до автобусната спирка в посока О. мост е спрял за проверка автомобилът. Горното се потвърждава от съдържанието на сигнала, записите от камерите за видонаблюдение, сведенията на пострадалите, както и обясненията на самия жалбоподател. Същите доказват неоспорено от обективни причини напускане на границите на разпоредения на жалбоподателя за обслужване участък. Доколкото няма данни да е налице разпореждане на длъжностни лица за това напускане, горното представлява нарушение на посочената в процесната заповед инструкция.

Посочените нарушения представляват неизпълнение на подзаконовите нормативни актове - заповед на министъра на вътрешните работи, и заповед на началника на СДВР съгласно чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР. В процесната заповед е посочено кой нормативен акт и коя заповед не са изпълнени, както и коя конкретна разпоредба от тях е нарушена. Неизпълнението им представлява и неизпълнение на посочените по-горе служебни задължения от длъжностната характеристика за заеманата от жалбоподателя длъжност. Горното обосновава наказанието „порицание“ (чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР). Съгласно чл. 200, ал.2 от ЗМВР дисциплинарното наказание "порицание" се налага за срок от шест месеца до една година. В случая административният орган не е изложил съображения в съответствие с чл. 206, ал.2 от ЗМВР защо е наложил наказание в законовия максимум при липса на предходни наказания на жалбоподателя. Липсата на преценка за тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата налага извод, че наказанието следва да бъде намалено до предвидения в закона минимум от 6 месеца.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт следва да бъде изменен в частта относно срока на наложеното наказание, а в останалата част - потвърден.

При този изход на спора, на страните се дължат разноски пропорционално на уважената, респ. отхвърлената част от жалбата. Ответникът ще следва да заплати на жалбоподателя направените разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. По делото са представени доказателства за договорен и платен по банков път адвокатски хонорар в размер на 480лв. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е под минимума в чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И. А. Ч., заповед № 228з-138 от 31.03.2020г. на началника на 04 РУ – СДВР в частта относно срока на наложеното наказание като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ срока на наказанието, наложено на И. А. Ч. със заповед № 228з-138 от 31.03.2020г. на началника на 04 РУ – СДВР, от 1 година на 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи 04 РУ да заплати на И. А. Ч. от [населено място], направените по делото разноси в размер на 250 лева.

ОСЪЖДА И. А. Ч. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи 04 РУ сумата от 100лв. разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: